

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 607

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 august 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 430 din 9 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală	2-4	89. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru modificarea Metodologiei de organizare, asigurare a activităților de evacuare a persoanelor, bunurilor, documentelor și materialelor care conțin informații clasificate, în situații de conflict armat, aprobată prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.352/2006	12-13
Decizia nr. 433 din 9 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	4-6	1.791. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 946/2014 privind aprobarea Listei și a atribuțiilor specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, care fac parte din Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare, și a Listei specialiștilor împuterniciți să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 83 din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului legitimației speciale de identificare a acestora și a modelului procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor în domeniul îmbunătățirilor funciare	13-15
Decizia nr. 481 din 18 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	7-9		
Decizia nr. 511 din 30 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi”, cuprinsă în art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	9-11		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
632. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației Române de Franciză ca fiind de utilitate publică	11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 430**

din 9 iunie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (5)
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Lefter în Dosarul nr. 2.088/110/2014 al Tribunalului Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.222 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 254 din 7 aprilie 2015, făcându-se referire, în mod special, la paragrafele nr. 25 și nr. 27 din decizia anterior menționată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.088/110/2014, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan Lefter într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției autorului excepției, având calitatea de agent principal de poliție, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de instigare la părăsirea postului sau comenzii și fals intelectual și uz de fals, prevăzute la art. 416, art. 321 alin. (1) și art. 323 din Codul penal.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât reglementează diferit procedura de urmărire penală și de judecată a unor persoane aflate în aceeași situație juridică. Se susține că textul criticat reia prevederile art. III alin. (2) și (3) din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, dispoziții constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 610 din 20 iunie 2007. Se subliniază faptul că, prin decizia anterior menționată, instanța de contencios constituțional a statuat că legislația procesual penală trebuie să prevadă anchetarea și judecarea de către parchetele și**

instanțele civile a cauzelor în care alături de militari sunt implicați și civili. Se observă că Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007 este în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, făcându-se referite la Hotărârea din 21 septembrie 2006, pronunțată de instanța europeană în Cauza *Maszni împotriva României*. Se conchide că a fost reținut prin Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007 că civilii pot fi anchetați numai de către parchete civile, și nu de către parchete militare.

6. **Tribunalul Bacău — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție și nici jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Se face trimitere la Hotărârea din 21 septembrie 2006, pronunțată de instanța europeană în Cauza *Maszni împotriva României*.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că situația unui civil care comite o infracțiune alături de un militar este diferită de cea a unui civil care comite o infracțiune împreună cu un alt civil, motiv care justifică tratamentul juridic diferit al celor două categorii de persoane. Se face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994. Se observă, totodată, că reglementarea competenței instanțelor judecătorești și a regulilor de procedură este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală. Se observă că textul criticat este de natură a asigura continuitate și eficiență activității de urmărire penală, făcând posibilă analiza tuturor elementelor infracțiunilor dintr-o cauză de către un singur parchet. Se susține că, în acest fel, sunt evitate soluțiile contradictorii ce ar putea să apară în situația împărțirii competenței de a efectua urmărirea penală între un parchet militar și unul civil. Se face trimitere la Hotărârea din 21 septembrie 2006, pronunțată de instanța europeană în Cauza *Maszni împotriva României*, paragrafele 42—60.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Procurorii militari din cadrul parchetelor*

militare sau secțiilor militare ale parchetelor efectuează urmărirea penală potrivit competenței parchetului din care fac parte, față de toți participanții la săvârșirea infracțiunilor comise de militari, urmând a fi sesizată instanța competentă potrivit art. 44.”.

12. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, **prin Decizia nr. 254 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 15 mai 2015, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală.**

14. Prin decizia anterior arătată, în ceea ce privește critica potrivit căreia persoanele vizate, și anume participanții, nu se află în situații egale, unii fiind civili, iar alții militari, Curtea a reținut că, din perspectiva săvârșirii unei infracțiuni, toți participanții se află în aceeași situație, respectiv ei vor fi deferiți justiției în cadrul unui proces penal căruia i se vor aplica regulile de procedură obișnuite. În jurisprudența sa, de exemplu, în Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii și fără discriminări, fiind conforme cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

15. Curtea a reținut, totodată, că investigarea unor categorii diferite de persoane în cadrul aceluiași dosar nu constituie, *de plano*, o egalizare nepermisă a tratamentului juridic. Codul de procedură penală prevede, de exemplu, urmărirea penală și judecarea unor persoane fără vreo calitate specială de către parchete, respectiv de instanțe superioare în grad celor cărora le-ar reveni competența după materie, atunci când în aceeași cauză sunt implicate persoane a căror calitate specială atrage o anumită competență. Normele de prorogare a competenței unui organ judiciar, adică acelea care, în diferite situații, extind, în mod excepțional, competența unor organe judiciare — teritorială, materială sau personală —, au la bază rațiuni de bună administrare a justiției, care justifică, astfel, derogarea. Instituirea art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală a avut în vedere faptul că efectuarea urmăririi penale de către același parchet, cel militar, față de toți participanții este de natură să asigure continuitate, eficiență și celeritate activității de urmărire penală, deoarece face posibilă o analiză a tuturor elementelor infracțiunilor comise, evitându-se, astfel, soluțiile contradictorii care ar putea apărea în ipoteza în care competența de urmărire ar fi împărțită între un parchet militar și unul civil, ceea ce este o premisă a realizării actului de justiție într-un termen rezonabil și în mod echitabil.

16. În ceea ce privește considerentele Deciziei nr. 610 din 20 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 16 iulie 2007, la care face trimitere autorul excepției, Curtea a reținut că acestea nu au relevanță în analizarea excepției de neconstituționalitate, întrucât, prin decizia menționată, Curtea a constatat neconstituționalitatea unor norme tranzitorii de competență în materie procesual penală, ținând cont de faptul că se instituiseră două reglementări diferite care se aplicau aceleiași situații juridice, după cum cauza se afla sau nu în curs de urmărire penală ori de judecată la

parchetele, respectiv la instanțele militare, la data intrării în vigoare a modificării Codului de procedură penală anterior în sensul trecerii în competența instanțelor civile a cauzelor în care erau inculpate persoane care nu aveau calitatea de militari și care comiseseră infracțiuni împreună cu persoane având calitatea de militari. Astfel, prin Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007, pronunțată sub imperiul Codului de procedură penală din 1968, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) și alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și a constatat că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât reglementează diferit competența de urmărire penală și de judecată a unor persoane având același statut și aflate în aceeași situație juridică, dată de acuzația de a fi săvârșit o faptă penală. Mai precis, dispozițiile de lege constatate ca fiind neconstituționale, prin decizia mai sus menționată, erau discriminatorii nu prin raportare la cercetarea civililor de către parchetul militar sau la judecarea lor de către instanțele militare, ci din cauza faptului că legiuitorul menținuse în mod nejustificat competența parchetelor militare și, respectiv, a instanțelor militare, în cauzele aflate în curs de urmărire penală ori de judecată la data trecerii în competența instanțelor civile a cauzelor în care erau inculpate persoane care nu aveau calitatea de militari și care comiseseră infracțiuni împreună cu persoane având calitatea de militari.

17. Prin urmare, în situația analizată prin Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007 erau aplicabile concomitent două norme de competență diferite, situație care nu se regăsește în cauza de față, întrucât dispozițiile art. 56 alin. (5) din noul Cod de procedură penală stabilesc că, după finalizarea urmăririi penale de către procurorul militar, va fi sesizată instanța competentă potrivit art. 44 din același Cod. Acest din urmă text de lege prevede că, în caz de reunire, dacă, în raport cu diferiții făptuitori ori diferitele fapte, competența aparține, potrivit legii, mai multor instanțe de grad egal, competența de a judeca toate faptele și pe toți făptuitorii revine instanței civile — dacă dintre instanțe una este civilă, iar alta este militară —, iar dacă instanța militară este superioară în grad, competența revine instanței civile echivalente în grad competente. Totodată, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, cauzele de competența parchetelor militare și a secțiilor militare ale parchetelor, aflate în cursul urmăririi penale la data intrării în vigoare a legii noi, trec în competența acestora.

18. În fine, prin Hotărârea din 21 septembrie 2006, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maszni împotriva României*, hotărâre invocată de autorul excepției de neconstituționalitate în susținerea acesteia, Curtea de la Strasbourg a statuat, la paragrafele 53—60, că judecarea unui civil de către instanțele militare din România pentru infracțiuni de drept comun contravine art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apreciind că „*îndoielile nutrite de reclamant în ceea ce privește independența și imparțialitatea instanțelor militare pot fi considerate ca justificate obiectiv*” (paragraful 59). Așadar, aspectul privind efectuarea urmăririi penale de către un parchet militar nu a făcut obiectul analizei în respectiva cauză, având în vedere că art. 6 paragraful 1 din Convenție consacră „*dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei [...], de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege*”. Prin urmare, hotărârea mai sus menționată a instanței de contencios al drepturilor omului nu este relevantă în analiza prezentei excepții de neconstituționalitate, deoarece se referă la problema instanțelor

militare, ceea ce nu este cazul dispozițiilor art. 56 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, aspectele referitoare la judecată fiind preluate de către legiuitor în dispozițiile art. 44 din Codul de procedură penală cu privire la competența instanței civile.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziei invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Lefter în Dosarul nr. 2.088/110/2014 al Tribunalului Bacău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 433

din 9 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 11.677/62/2012/a1 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.234D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, personal, autoarea excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia, precizând că textul de lege criticat este lipsit de precizie și previzibilitate, golind de conținut dispozițiile art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, care prevede că, pentru persoanele al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se

situează sub nivelul de 300 lei, sumele care constituie ajutor public judiciar se avansează în întregime de către stat. Susține că art. 16 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență conduce la abuzul judecătorilor în situația în care aceștia refuză scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru pe considerentul că sunt infime. Arată că, în cazul în care justițiabilul are mai multe procese, apare ca o formă de discriminare între justițiabili având aceeași situație materială, întrucât unii judecători vor admite cererea de ajutor public judiciar, iar alții o vor respinge, în mod arbitrar, motivat de cuantumul infim al acesteia. De asemenea consideră că textul de lege criticat determină judecătorul să se antepunute, întrucât în cazul în care acesta a apreciat că justițiabilul a introdus o cerere abuzivă, pe tot parcursul procesului va avea aceeași impresie. Invocă și hotărârile din 20 mai 2008 și 18 decembrie 2008, pronunțate în cauzele *Santo Pinto împotriva Portugaliei* și *Unedict împotriva Franței*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că o lege trebuie să fie precisă și previzibilă, să nu introducă paralelisme și să aibă vocația de a respecta drepturile fundamentale ale omului. Depune la dosar note scrise în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate, precum și adeverințe de venit pentru anii 2014 și 2015 eliberate de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că își menține valabilitatea jurisprudența în materie a Curții Constituționale, amintind, exemplificativ, deciziile nr. 264 din 24 februarie 2009 și nr. 426 din 24 octombrie 2013. Precizează, totodată, că, în realitate, criticile formulate

reprezintă probleme de aplicare a dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 11.677/62/2012/a1, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare formulate împotriva unei încheieri prin care i-a fost respinsă solicitarea de acordare a ajutorului public judiciar.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține că prevederile art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 lipsesc de efect art. 8 alin. (1) din aceeași ordonanță, care dispune imperativ că ajutorul judiciar se avansează în întregime de către stat, așadar indiferent de cuantumul taxei judiciare de timbru care trebuie achitată, chiar și în ipoteza în care aceasta este apreciată de judecător ca infimă, situație în care acesta respinge cererea de scutire de la plata acestei taxe. Arată că prevederile art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt lipsite de previzibilitate și claritate, întrucât nu pot fi cuantificate sintagme precum cerere/solicitare abuzivă, cost disproportionat, taxă în cuantum infim. De asemenea, textul de lege criticat conduce la o antepunțare a judecătorului, care, înainte de judecata pe fond, trebuie să aprecieze, în soluționarea cererii de scutire de la plata taxei judiciare de timbru, cu privire la existența unui interes legitim pe care solicitantul îl apără și cu privire la împrejurarea dacă acțiunea introdusă contravine ordinii publice și celei constituționale. Așadar, judecătorul își exprimă părerea chiar asupra acțiunii sau a căii de atac pe care urmează să o judece în viitor. Susține că se încalcă și principiul egalității, întrucât persoane cu același grad de vulnerabilitate financiară, aflate sub pragul sărăciei extreme, sunt supuse unui tratament diferit după cum judecătorul apreciază cuantumul taxei de la plata căreia se solicită scutirea ca fiind infim sau nu, în primul caz cererea fiind considerată abuzivă. Autoarea excepției invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a arătat că legislația trebuie să fie coerentă, să evite paralelismul legislativ și să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale (hotărârile din 20 mai 2008, 18 decembrie 2008 și 20 ianuarie 2009, pronunțate în cauzele *Santo Pinto împotriva Portugaliei*, *Unedict împotriva Franței* și *Katz împotriva României*).

7. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile din Constituție invocate, ci instituie garanții pentru evitarea abuzului procesual.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că reglementarea criticată este constituțională, reiterând, în susținerea acestui punct de vedere, cele reținute de Curtea Constituțională în considerentele Deciziei nr. 374 din 26 iunie 2014.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

susținerile autoarei excepției și notele scrise depuse de aceasta, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, care au următorul conținut: „*Ajutorul public judiciar poate fi refuzat când este solicitat abuziv, când costul său estimat este disproporționat față de valoarea obiectului cauzei, precum și atunci când acordarea ajutorului public judiciar nu se solicită pentru apărarea unui interes legitim ori se solicită pentru o acțiune care contravine ordinii publice sau celei constituționale*”.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) și (2) care consacră principiul egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 21 alin. (1)—(3) care garantează accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, prin Decizia nr. 426 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 15 noiembrie 2013, a reținut că ajutorul public judiciar în materie civilă este un sprijin acordat de stat pentru persoanele fizice care sunt sau care urmează să devină parte într-un litigiu aflat pe rolul instanțelor ori al altor autorități cu atribuții jurisdicționale, legiuitorul propunându-și să reglementeze această instituție ca o formă de asistență acordată de stat în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil și garantării accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești ori a altor titluri executorii.

15. Curtea a apreciat că, prin reglementarea cadrului legal al ajutorului public judiciar, se urmărește asigurarea efectivității dreptului de acces la justiție, prin stabilirea anumitor condiții, minime și rezonabile. Astfel, prin Decizia nr. 264 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie 2009, a constatat că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a acestuia, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngredi în acest mod accesul efectiv la justiție.

16. Aceste considerații sunt în concordanță și cu cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, în jurisprudența sa, a subliniat că dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu obligă la acordarea de ajutor judiciar în toate contestațiile în materie civilă (Hotărârea din 26 februarie 2002, pronunțată în *Cauza Essaadi împotriva Franței*, paragraful 30).

17. Textul de lege supus controlului de constituționalitate în cauza de față stabilește reperele pe care judecătorul cauzei — care, potrivit art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, este competent să soluționeze și cererea de acordare a ajutorului public judiciar — trebuie să le aibă în vedere atunci când apreciază cu privire la acordarea acestuia. Astfel, dispozițiile de lege criticate stabilesc că ajutorul public judiciar poate fi refuzat atunci când este solicitat abuziv, când

costul său estimat este disproporționat față de valoarea obiectului cauzei, precum și atunci când acordarea ajutorului public judiciar nu se solicită pentru apărarea unui interes legitim ori se solicită pentru o acțiune care contravine ordinii publice sau celei constituționale.

18. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prevederile art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt lipsite de previzibilitate și claritate, întrucât caracterul abuziv al cererii ori costul disproporționat nu pot fi cuantificate. Tot astfel, poate fi subiectivă calificarea ca infimă a taxei judiciare de timbru de la plata căreia se solicită scutirea.

19. Curtea observă că analiza acestor caracteristici este lăsată judecătorului care va aprecia — în funcție de criterii obiective pe care le va identifica în fiecare situație în parte — în ce măsură sunt întrunite condițiile impuse prin textul de lege criticat. Din această perspectivă, textul de lege criticat este în acord cu cele subliniate de fosta Comisie Europeană a Drepturilor Omului, în sensul că un sistem de asistență judiciară nu poate funcționa fără instituirea unui mecanism care să permită selecționarea cauzelor susceptibile de a beneficia de acesta (a se vedea, de exemplu, deciziile din 10 iulie 1980 și din 10 ianuarie 1991, pronunțate în Cauza X. *împotriva Regatului Unit*, respectiv în Cauza *Ange Garcia împotriva Franței*).

20. În ceea ce privește calitatea legii, respectiv claritatea și previzibilitatea acesteia, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de exemplu, prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvenyi împotriva Ungariei*, paragraful 34, că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării.

21. Totodată, prin Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul prevederii legale, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi (a se vedea și Hotărârea din 28 martie 1990, pronunțată în Cauza *Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției*, paragraful 68). Instanța europeană a mai reținut că, dat fiind principiul generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. În acest sens, Curtea de la Strasbourg a remarcat că „una din tehnicile tip de reglementare constă în recurgera mai degrabă la categorii generale decât la liste

exhaustive și că numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulilor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație”.

22. Ținând cont de aceste considerații, Curtea constată că prevederile art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 îndeplinesc condițiile de claritate și previzibilitate, norma criticată oferind judecătorului suficiente repere pentru a se pronunța în mod judicios asupra cererii de acordare a ajutorului public judiciar. De altfel, așa cum a reținut și Curtea Constituțională în jurisprudența sa, trebuie avută în vedere și funcția decizională acordată instanțelor, care are ca rol, alături de altele, și îndepărtarea îndoielilor ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent (Decizia nr. 725 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 13 august 2012).

23. Autoarea prezentei excepții mai susține că textul de lege criticat conduce la o antepronunțare a judecătorului, care, înainte de judecata pe fond, trebuie să se pronunțe, în soluționarea cererii de scutire de la plata taxei judiciare de timbru, cu privire la existența unui interes legitim pe care solicitantul îl apără și cu privire la împrejurarea dacă acțiunea introdusă contravine ordinii publice și celei constituționale. Curtea observă, sub acest aspect, că aprecierea existenței interesului legitim al solicitantului va fi făcută de judecător fără să intre în analiza fondului cauzei, ci procedând la o verificare în abstract a datelor cauzei. Tot astfel, nici în ce privește condiția ca acțiunea să nu contravină ordinii publice sau celei constituționale nu se poate susține că judecătorul s-ar antepronunța, întrucât asemenea caracteristici sunt evidente, pentru constatarea existenței acestora nefiind necesară o analiză a fondului cauzei.

24. De asemenea, autoarea excepției arată că, în opinia sa, este încălcat și principiul egalității, întrucât persoane cu același grad de vulnerabilitate financiară, aflate sub pragul sărăciei extreme, sunt supuse unui tratament diferit după cum judecătorul apreciază quantumul taxei de la plata căreia se solicită scutirea ca fiind infim sau nu, în primul caz cererea fiind considerată abuzivă. În ce privește această critică, Curtea observă că pretinsa inegalitate nu izvorăște din textul de lege supus controlului de constituționalitate, ci din realitatea constatată de judecător, din situația de fapt căruia textul de lege îi este aplicabil, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 16 din Constituție.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 11.677/62/2012/a1 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481

din 18 iunie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011
privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar
din învățământ**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ din Satu Mare în Dosarul nr. 1.322/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 667D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.322/83/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ din Satu Mare într-o cauză aflată în stadiul procesual al apelului, având ca obiect soluționarea unei cereri de chemare în judecată prin care se solicită obligarea unei unități de învățământ să calculeze și să plătească diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite prin aplicarea Legii nr. 63/2011 cu raportare la nivelul salariilor legale din lunile iunie 2010 și aprilie 2011.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că Legea nr. 63/2011, instituind uniformizarea salariilor în învățământ, a eliminat coeficientul de ierarhizare din grilele de salarizare și coeficientii de multiplicare 1, înlocuindu-i cu valori care rezultă din înmulțirea celor doi coeficienți. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, Guvernul avea obligația să se raporteze la varianta legală și constituțională a salarizării, respectiv la valorile rezultate din înmulțirea coeficienților de ierarhizare și de multiplicare prevăzuți de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ. Însă, contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Guvernul s-a

raportat la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai-decembrie 2009 și la acele ale art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar. În acest mod, s-a operat, în fapt, încă o reducere a salariilor personalului didactic cu 25% față de nivelul prevăzut prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

6. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât competența stabilirii sistemului de salarizare a personalului bugetar aparține legiuitorului, care, în realizarea politicilor sale raportat la condițiile economice și sociale existente la un moment dat, poate prevedea un regim salarial distinct pentru anumite categorii de bugetari.

7. Totodată, se apreciază că legea criticată nu încalcă nici art. 16 alin. (1) și nici art. 44 din Constituție, aplicându-se aceleași criterii de salarizare tuturor cadrelor didactice și didactice auxiliare, fără a afecta drepturile salariale dobândite pentru o perioadă anterioară intrării sale în vigoare. Se mai arată că, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor ce urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, acesta putând introduce, suspenda ori înceta plata unor astfel de sume prin modificări legislative (a se vedea Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în cauza *Kechko împotriva Ucrainei*).

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale

cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să stabilească, mai întâi, cadrul procesual în care aceasta a fost ridicată. În acest sens, Curtea reține că Sindicatul Liber din Învățământ din Satu Mare, în reprezentarea membrului de sindicat Ramona Ruști, a formulat cerere de chemare în judecată prin care a solicitat obligarea unei unități de învățământ să calculeze și să plătească diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite prin aplicarea Legii nr. 63/2011 cu raportare la nivelul salariilor legale din lunile iunie 2010 și aprilie 2011. Prin acțiunea introductivă de instanță, reclamantul a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ. Prin Încheierea din **20 noiembrie 2014**, Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Prin Sentința nr. 723/LMA din 27 noiembrie 2014, Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a respins acțiunea formulată de reclamant, iar Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 213 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din **26 mai 2015**, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate anterferită. La data de 22 decembrie 2014, Sindicatul Liber din Învățământ din Satu Mare, în reprezentarea membrului de sindicat Ramona Ruști, a formulat apel împotriva Sentinței nr. 723/LMA din 27 noiembrie 2014, pronunțată de Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă, iar, prin motivele de apel, a arătat că instanța de fond „a limitat excepțiile de neconstituționalitate ale Legii nr. 63/2011 numai față de art. 16, art. 41, art. 47, art. 53 și art. 135 din Constituție”, ridicând, totodată, excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 63/2011 în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție. Prin Încheierea din **17 martie 2015**, Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție.

14. Potrivit art. 430 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *„hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată”*. De asemenea, alin. (2) al aceluiași articol precizează că *„autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă”*. Efectele lucrului judecat, potrivit art. 431 alin. (1) din Cod, se exprimă în faptul că *„Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect”*. De asemenea, potrivit art. 435 alin. (1) din Cod, *„(1) Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora”*. Având în vedere aceste dispoziții legale, Curtea reține că hotărârea de sesizare a Curții Constituționale se bucură de autoritatea lucrului judecat sub aspectul dispoziției de sesizare cu excepția de neconstituționalitate, astfel încât, dacă este invocată din nou aceeași excepție de neconstituționalitate, instanța judecătorească *a quo* are competența de a invoca din oficiu și de a admite excepția autorității de lucru judecat. Or, în cauza de față, instanța judecătorească *a quo*, sesizând Curtea Constituțională prin Încheierea din **17 martie 2015**, nu a ținut cont de autoritatea de lucru judecat de care se bucura, sub aspectul dispoziției de sesizare a Curții, Încheierea din **20 noiembrie 2014**, pronunțată de Tribunalul Satu Mare —

Secția I civilă, data publicării deciziei Curții Constituționale, respectiv **26 mai 2015**, nefiind relevantă în acest sens. De aceea, în condițiile în care instanța judecătorească nu își îndeplinește această competență, revine instanței constituționale competența de a respinge, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, art. 11 alin. (3) și art. 14 din Legea nr. 47/1992 și art. 430 din Codul de procedură civilă, ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate astfel formulată, întrucât dispozițiile procedurale civile referitoare la autoritatea de lucru judecat atașată hotărârilor judecătorești sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cazul deciziilor Curții Constituționale.

15. În sensul celor anterior expuse, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că o decizie a sa are autoritate de lucru judecat, în ipoteza în care obiectul, cauza și părțile sunt aceleași „atât în cadrul excepției anterioare, cât și al excepției ce face obiectul prezentei decizii. Astfel, ținând seama de prevederile art. 145 alin. (2) din Constituție [devenit art. 147 alin. (4), după revizuirea și republicarea Constituției — s.n.], precum și de cele ale art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 [conținutul său normativ se regăsește la art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 — s.n.] potrivit cărora deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii, partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, întrucât prima hotărâre intră în puterea lucrului judecat și în consecință excepția este inadmisibilă” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 419 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012, Decizia nr. 184 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 5 mai 2012, Decizia nr. 507 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 9 iunie 2009, Decizia nr. 864 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 6 august 2008, Decizia nr. 567 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2007, Decizia nr. 57 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 11 martie 2004, Decizia nr. 136 din 23 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 28 iunie 2002, Decizia nr. 100 din 26 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 6 iunie 2002, Decizia nr. 81 din 8 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 6 aprilie 2001, Decizia nr. 44 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 14 iulie 2000, Decizia nr. 326 din 11 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 3 noiembrie 1997).

16. Raportând cele de mai sus la cauza de față, Curtea reține că, printr-o decizie anterioară, și anume Decizia nr. 213 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 mai 2015, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011, iar decizia pronunțată are autoritate de lucru judecat cu privire la problema de constituționalitate dezlegată pentru părțile aflate în litigiu. O atare concluzie se impune prin prisma faptului că excepția de neconstituționalitate suspusă analizei de față a Curții Constituționale a fost formulată de *aceeași parte* — Sindicatul Liber din Învățământ din Satu Mare, în reprezentarea membrului de sindicat Ramona Ruști, în cadrul *aceluiași proces* — chiar dacă aceasta a fost ridicată în calea de atac, obiectul său îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011, iar *cauza pe care se fundamentează este identică*, întrucât motivarea excepției este raportată la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. Mai mult, argumentația pretensei relații de contrarietate între obiectul excepției și textul constituțional referit este, de asemenea, identică. În aceste condiții, este evident că Decizia nr. 213 din 31 martie 2015 în raport cu părțile din proces se bucură de autoritate de lucru judecat — efecte *inter partes litigantes*.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ din Satu Mare în Dosarul nr. 1.322/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 511

din 30 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi”, cuprinsă în art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya-Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.775/740/2014, **Judecătoria Alexandria a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea „Cronos Distribuție” — S.R.L. din Alexandria într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulată în contradictoriu cu Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține că „norma prevăzută de art. II din Legea nr. 144/2012 înfrânge dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, consacrand un regim juridic inegal și discriminator pentru deținătorii de autovehicule trași la răspundere contravențională și civilă pentru lipsa rovinietei”. Arată că, astfel cum a fost adoptat, „textul de lege criticat nu permite aplicarea legii contravenționale mai favorabile tuturor situațiilor juridice născute sub imperiul vechii legi și care vor fi judecate sub legea nouă, ci numai aceluia care fac sau au făcut obiectul unor procese soluționate definitiv ori aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a legii noi”. În acest sens, susține că „prin termenul «până la data intrării în vigoare a prezentei legi» este afectat principiul egalității în fața legii pentru contravenienții care, deși se află în aceeași situație juridică, din motive independente de voința lor, pot intra sub incidența unor regimuri juridice diferite, în pofida faptului că toți au săvârșit aceeași contravenție, și anume lipsa rovinietei”. Prin urmare, în

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea „Cronos Distribuție” — S.R.L. din Alexandria în Dosarul nr. 5.775/740/2014 al Judecătoriai Alexandria. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 500D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin deciziile nr. 36 din 21 ianuarie 2014 și nr. 386 din 26 iunie 2014.

temeiul textului de lege criticat din Legea nr. 144/2012, „unii contravenienți sunt exonerati de plata tarifului, în timp ce alții urmează să îl plătească.”

6. **Judecătoria Alexandria** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, instanța de judecată reține că, potrivit art. II din Legea nr. 144/2012, sunt beneficiari ai acestei norme legale doar cei care au formulat, din diverse motive, plângere contravențională împotriva proceselor-verbale de constatare și aplicare a sancțiunii contravenționale prin care s-a aplicat și tariful de despăgubire, chiar dacă atât sancțiunea amenzii, cât și tariful de despăgubire apăreau ca legal și temeinic aplicate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 144/2012. Apreciază că, în mod nejustificat și arbitrar, sunt excluși de la aplicarea legii contravenționale mai favorabile tocmai cei care au înțeles pericolul social al faptei, astfel cum aceasta era prevăzută și sancționată până la apariția Legii nr. 144/2012, și care nu au atacat în instanță procesele-verbale prin care li s-au aplicat sancțiuni contravenționale, potrivit legii. Așa fiind, instanța de judecată consideră că, pentru înlăturarea efectului discriminator al prevederilor art. II din Legea nr. 144/2012, legiuitorul avea două posibilități, și anume repunerea în termenul de introducere a plângerii contravenționale cu privire la aplicarea măsurii tarifului de despăgubire pentru cei care nu au contestat în instanță măsura respectivă până la data intrării în vigoare a legii; sau anularea tarifelor de despăgubire aplicate, indiferent dacă măsura a fost contestată sau nu în instanță, deci inclusiv a celor aflate în curs de executare, cu unica excepție a celor care au achitat acest tarif, întrucât, în această situație, procedura de executare a încetat.

7. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut prin dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012, potrivit căroră „*Tarifele de despăgubire prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicate și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi se anulează*”. Din motivarea excepției rezultă însă că autoarea acesteia critică doar sintagma „*și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi*” cuprinsă în art. II al Legii nr. 144/2012, aceasta urmând să reprezinte obiectul excepției de neconstituționalitate, asupra căreia Curtea urmează a se pronunța.

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, precum și celor ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză.

13. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 386 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 11 august 2014, Decizia nr. 36 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2014, Decizia nr. 137 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 11 iunie 2015, și Decizia nr. 165 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 16 iunie 2015, prin care Curtea a constatat că prevederile de lege criticate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

14. Astfel, prin aceste decizii, Curtea a reținut că, potrivit art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, actele normative pot cuprinde, pe lângă amenda contravențională ca sancțiune de drept administrativ, și tarife de determinare a despăgubirilor pentru prejudiciile pricinuite prin săvârșirea contravenției. În acest sens, potrivit art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, „*contravenientul are obligația de a achita, pe lângă amenda contravențională, cu titlu de tarif de despăgubire, în funcție de tipul vehiculului folosit fără a deține rovinietă valabilă, sumele stabilite potrivit anexei nr. 4*.”

15. De asemenea, Curtea a menționat că, în concepția Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, stabilirea tarifului de despăgubire este întemeiată pe dreptul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. de a beneficia de repararea prejudiciului (uzarea și degradarea drumurilor naționale) cauzat (prejudiciul fiind rezultatul direct al acțiunii de folosire a drumurilor naționale fără plata rovinietei) prin fapta ilicită săvârșită de utilizator (folosirea drumului național fără plata rovinietei). Așadar, obligarea la plata acestui tarif de despăgubire este o consecință a răspunderii pentru săvârșirea unei fapte ilicite, respectiv utilizarea rețelei de drumuri fără plata tarifului corespunzător, care a avut ca rezultat un prejudiciu cauzat Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. În acest context, Curtea a observat că art. I pct. 2 din Legea nr. 144/2012 a abrogat art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, mai sus menționat, „astfel încât nedeținerea rovinietei valabile atrage sancțiunea contravențională, dar, de la data intrării în vigoare a legii, nu mai atrage obligația plății tarifului de despăgubire”.

16. Referitor la pretinsa discriminare, prin Decizia nr. 165 din 17 martie 2015, paragraful 14, spre exemplu, Curtea a reținut că „cele două categorii de persoane, respectiv contravenienții care au contestat tarifele de despăgubire prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 până la data intrării în vigoare a Legii nr. 144/2012 — tarife care se anulează conform textului criticat — și cei care nu au formulat astfel de contestații sau ale căror

contestații au fost respinse ca tardive, se află în situații juridice diferite, aspect ce justifică tratamentul juridic diferit aplicat de legiuitor, neputând fi reținută încălcarea, prin textul criticat, a dispozițiilor art. 16 din Constituție”.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Cronos Distribuție” — S.R.L. din Alexandria în Dosarul nr. 5.775/740/2014 al Judecătorei Alexandria și constată că sintagma „și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi”, cuprinsă în art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Alexandria și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind recunoașterea Asociației Române de Franciză ca fiind de utilitate publică

Văzând actul Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri prin care se constată îndeplinirea de către Asociația de Română de Franciză a condițiilor legale pentru recunoașterea statutului de utilitate publică, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația Română de Franciză, Ministerul Justiției cu nr. 1.881/A/2006, având codul fiscal persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, 18645069, cu sediul în municipiul București, alea Țincani nr. 4A, înscrisă în Registrul Național al ONG ținut de către bl. 824, sc. 3, ap. 89, sectorul 6, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
întreprinderilor mici și mijlocii
și mediului de afaceri,
Andrei Dominic Gere
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 28 iulie 2015.
Nr. 632.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea Metodologiei de organizare, asigurare a activităților de evacuare a persoanelor, bunurilor, documentelor și materialelor care conțin informații clasificate, în situații de conflict armat, aprobată prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.352/2006

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de organizare, asigurare a activităților de evacuare a persoanelor, bunurilor, documentelor și materialelor care conțin informații clasificate, în situații de conflict armat, aprobată prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.352/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 4 iulie 2006, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În planurile de evacuare proprii, instituțiile și autoritățile publice centrale stabilesc, în funcție de importanța și de specificul activității, structurile de specialitate/operatorii economici din subordine/coordonare care se evacuează, precum și locurile de evacuare a acestora.

(2) Structurile de specialitate/Operatorii economici din subordinea/coordonarea instituțiilor și autorităților publice centrale, stabiliți potrivit prevederilor alin. (1), precum și primăriile municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București și comunelor întocmesc planuri de evacuare, după primirea ordinului de evacuare emis de Centrul Național Militar de Comandă, prin valorificarea informațiilor cuprinse în ordonanțele militare sau în ordinele emise de autoritățile militare, potrivit legii.

(3) Planurile de evacuare prevăzute la alin. (2) se întocmesc de personalul propriu din componența centrelor de conducere și coordonare a evacuării și se aprobă de către conducătorii entităților la nivelul cărora acestea sunt constituite.”

2. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență verifică o dată la doi ani actualizarea planurilor de evacuare elaborate la nivelul ministerelor și a planurilor de evacuare/primire județene întocmite de inspectoratele pentru situații de urgență județene/București-Ilfov.”

3. Articolul 11 se abrogă.

4. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Documentele de organizare și conducere a acțiunilor de evacuare se clasifică astfel:

a) strict secret de importanță deosebită — Planul centralizator de evacuare în situații de conflict armat a populației și bunurilor materiale importante;

b) strict secret:

(i) planurile de evacuare a instituțiilor și autorităților publice centrale și planurile de evacuare/primire județene/al municipiului București a populației și bunurilor materiale importante;

(ii) situația cu localitățile stabilite pentru primirea instituțiilor și autorităților publice centrale ce se evacuează în caz de conflict armat.

(2) Planurile de evacuare prevăzute la art. 4 alin. (2) se clasifică de emitenți la momentul întocmirii, potrivit legii, în funcție de conținut, de prejudiciul ce ar putea fi cauzat fiecărui emitent, precum și, după caz, de măsurile stabilite prin ordonanțele militare ori ordinele autorităților militare.”

5. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Planul de evacuare este documentul de bază pentru pregătirea și desfășurarea acțiunilor de evacuare în situații de conflict armat, întocmit din timp de pace, prin care se materializează concepția acțiunilor.

(2) Planurile de evacuare întocmite în conformitate cu prevederile art. 3 se actualizează periodic, în raport cu schimbările survenite în structura organizatorică a instituțiilor sau în concepția acțiunilor.

(3) Planurile de evacuare prevăzute la art. 3 lit. b) și c) se întocmesc în două exemplare; exemplarul 2 al planului se transmite Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(4) Structura-cadru a planului de evacuare este prezentată în anexa nr. 2.”

6. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 31 iulie 2015.
Nr. 89.

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la metodologie)

PLANUL DE EVACUARE

— Localitățile, zonele (sectoare, cartiere, sate etc.) în care se execută primirea evacuațiilor și bunurilor materiale

— Autoritățile și instituțiile publice locale, operatorii economici, populația și bunurile care se evacuează (număr salariați, cantitate bunuri materiale/autoritate/instituție; situația populației și a cantității de bunuri materiale etc.)

— Puncte de adunare și îmbarcare

— Itinerarele de evacuare

— Puncte de debarcare, primire și repartiție

— Urgența evacuării

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

- Referințe legale
- Scopul evacuării

CAPITOLUL II

Concepția acțiunilor de evacuare

- Localitățile, zonele (sectoare, cartiere, sate etc.) din care se execută evacuarea

CAPITOLUL III

Asigurarea acțiunilor de evacuare

Se tratează măsurile de asigurare a evacuării prevăzute la art. 12 lit. c)—h) din Metodologia de organizare, asigurare a activităților de evacuare a persoanelor, bunurilor, documentelor și materialelor care conțin informații clasificate, în situații de conflict armat, aprobată prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.352/2006, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Organizarea conducerii și cooperării

- Componența centrului de conducere și coordonare a evacuării
- Locul de dispunere al centrului de conducere și coordonare a evacuării
- Schema fluxului informațional pentru coordonarea și conducerea activității de evacuare
- Stabilirea structurilor cu care se cooperează

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

CAPITOLUL VI

Anexe

1. Harta geografică a județului, localității, după caz, pe care se vor marca sau înscrie următoarele:

- dispunerea centrelor de conducere și coordonare a evacuării;

- zonele din care se execută evacuarea;
- zonele în care se execută primirea evacuaților;
- punctele de adunare și îmbarcare;
- itinerarele de deplasare;
- punctele de debarcare, primire și repartitie;
- dispunerea structurilor cu care se cooperează;
- raioanele și traseele interzise (se vor specifica în ordinul de evacuare).

2. Situații sub formă tabelară:

- componența centrelor de conducere și coordonare a evacuării și datele de contact ale membrilor;
- sinopticul activității personalului din centrele de conducere și coordonare a evacuării;
- asigurarea logistică (stabilirea necesarului cu mijloace de transport și a cantității de carburanți și lubrifianți pentru evacuarea populației, instituțiilor publice locale etc.);
- situația evacuării personalului instituțiilor și autorităților publice centrale și locale, al operatorilor economici importanți și a membrilor de familie neîncadrați în muncă ai acestora;
- situația cu materialele din patrimoniul național ce se evacuează;
- situația evacuării unor categorii de bunuri materiale;
- lista legăturilor fir și radio cu structurile superioare și locale cu atribuții în domeniu;
- schița spațiilor în locul de evacuare.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 946/2014 privind aprobarea Listei și a atribuțiilor specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, care fac parte din Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare, și a Listei specialiștilor împuterniciți să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 83 din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului legitimației speciale de identificare a acestora și a modelului procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor în domeniul îmbunătățirilor funciare

Văzând Referatul de aprobare nr. 160.652/2015 al Direcției generale politice agricole și strategii, având în vedere prevederile art. 75 alin. (2) și ale art. 83 alin. (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 946/2014 privind aprobarea Listei și a atribuțiilor specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, care fac parte din Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare, și a Listei specialiștilor împuterniciți să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 83 din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, precum și pentru

aprobarea modelului și conținutului legitimației speciale de identificare a acestora și a modelului procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor în domeniul îmbunătățirilor funciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 28 iunie 2014, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Simona Alice Man,
secretar de stat

LISTA

specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, care fac parte din Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare

Nr. crt.	Numele și prenumele specialistului	Locul de muncă al specialistului	Adresa poștă electronică
1.	Dumitru Lucia	Direcția pentru Agricultură a Județului Alba	office@dadralba.ro
2.	Lupu Voichița	Direcția pentru Agricultură a Județului Arad	dgaia.arad@rdslink.ro
3.	Nicolae Dan Dobrea	Direcția pentru Agricultură a Județului Argeș	dga-ag@rdspt.ro
4.	Comârlă Eugen	Direcția pentru Agricultură a Județului Bacău	dadr@dadrbacau.ro
5.	Bodea Ioan Viorel	Direcția pentru Agricultură a Județului Bihor	dadr.bh@madr.ro
6.	Roșu Simona Alina	Direcția pentru Agricultură a Județului Bistrița-Năsăud	dadr.bn@madr.ro
7.	Bărbieru Constantin	Direcția pentru Agricultură a Județului Botoșani	dadr.bt@madr.ro
8.	Gyero Popa Mihai	Direcția pentru Agricultură a Județului Brașov	dadr.bv@madr.ro
9.	Chiper Ion	Direcția pentru Agricultură a Județului Brăila	dadrbr@madr.ro
10.	Lupu Tatiana	Direcția pentru Agricultură a Județului Buzău	dadrbuzau@clicknet.ro
11.	Ștefan Adelina	Direcția pentru Agricultură a Județului Caraș-Severin	dadracs@resita.rdsnet.ro
12.	Marin Ștefan	Direcția pentru Agricultură a Județului Călărași	dga_cl@saltine.ro
13.	Man Mariana	Direcția pentru Agricultură a Județului Cluj	office@dadcj.ro
14.	Buzdugan Gheorghe	Direcția pentru Agricultură a Județului Constanța	dadr.ct@madr.ro
15.	Bene Erzsebet	Direcția pentru Agricultură a Județului Covasna	dadr.cv@madr.ro
16.	Marin Eugen	Direcția pentru Agricultură a Județului Dâmbovița	relatii@dadrdambovita.ro
17.	Urucu Nicoleta Obleagă Ovidiu	Direcția pentru Agricultură a Județului Dolj	dadr_dolj@rdscv.ro
18.	Chiricuță Eugenia	Direcția pentru Agricultură a Județului Galați	dadr.gl@dadrgl.ro
19.	Daia Emilia	Direcția pentru Agricultură a Județului Giurgiu	dadr_giurgiu@yahoo.com
20.	Drăgănescu Dumitru	Direcția pentru Agricultură a Județului Gorj	dadr@targuiju.rdsnet.ro
21.	Sebestyen Șandor	Direcția pentru Agricultură a Județului Harghita	dga@topnet.ro
22.	Bugariu Adrian Vasile	Direcția pentru Agricultură a Județului Hunedoara	dadr.hd@madr.ro
23.	Petrache Constantin	Direcția pentru Agricultură a Județului Ialomița	dadr.il@madr.ro
24.	Amancei Elena	Direcția pentru Agricultură a Județului Iași	dadr@dadris.ro

Nr. crt.	Numele și prenumele specialistului	Locul de muncă al specialistului	Adresa poștă electronică
25.	Sabău Dan	Direcția pentru Agricultură a Județului Maramureș	dadr.mm@madr.ro
26.	Cepoi Maria	Direcția pentru Agricultură a Județului Mehedinți	dadr.mh@madr.ro
27.	Jude Silvia	Direcția pentru Agricultură a Județului Mureș	dadr.ms@madr.ro
28.	Sorlescu Niculina	Direcția pentru Agricultură a Județului Neamț	dadr.nt@madr.ro; secretariat.neamt@madr.ro
29.	Bărăgan Ion	Direcția pentru Agricultură a Județului Olt	director.executiv@dadr-olt.ro
30.	Ion Sorin	Direcția pentru Agricultură a Județului Prahova	directiaagricola@dadrph.ro
31.	Tudor Mircea	Direcția pentru Agricultură a Județul Satu Mare	dadr.sm@madr.ro
32.	Bujiță Ioan	Direcția pentru Agricultură a Județului Sălaj	dadrsj@info-plus.ro
33.	Gabrea Gabriela	Direcția pentru Agricultură a Județului Sibiu	dadr.sb@madr.ro
34.	Lazăr Mircea	Direcția pentru Agricultură a Județului Suceava	dadrsuceava@yahoo.com
35.	Botea Marin	Direcția pentru Agricultură a Județului Teleorman	dgaiatr@yahoo.com
36.	Craia Milan	Direcția pentru Agricultură a Județului Timiș	dadr-tm@dnttm.ro
37.	Băluță Constantin	Direcția pentru Agricultură a Județului Tulcea	office@dadrutulcea.ro
38.	Stan Mihai	Direcția pentru Agricultură a Județului Vaslui	office@dadrvaslui.ro
39.	Șerbana Tudor	Direcția pentru Agricultură a Județului Vâlcea	diragrvi@yahoo.com
40.	Postolache Soare	Direcția pentru Agricultură a Județului Vrancea	secretariat@dadrvrancea.ro
41.	Tacină Constantin	Direcția pentru Agricultură a Județului Ilfov	dadr_ilfov@yahoo.com; http://www.dadrilfov.ro
42.	—	Direcția pentru Agricultură a Municipiului București	dadr.b@madr.ro; http://www.damb.ro

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

